

munerne i vidt Omfang nu benytter de i Henhold til Værgeraadsløven anerkendte Hjem, og det faste Lægetilsyn omfatter allerede nu alle i Hjemmene anbragte Børn uden Hensyn til, hvilken Myndighed der har anbragt dem. De nugældende Regler om fast Lægetilsyn findes i Socialministeriets Bekendtgørelse Nr. 332 af 19. November 1925.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadsløvens § 49. Det nuværende Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdragelseshjem er udstedt af Undervisningsministeriet den 15. Februar 1923.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadsløvens § 68 og § 69, Stk. 1. Som anført i Bemærkningerne til Kap. V., § 6, har man anset det for rigtigst at udvide Omraadet for de Institutioner, der er under Tilsyn, til Institutioner, der modtager Børn under 18 Aar (nu 15 Aar). Man anser det ogsaa her for rettest at formulere Reglen saaledes, at det ikke blot er de i saadanne Institutioner anbragte Børn, der er under Tilsyn, men selve Institutionen. Endvidere foreslaas det, at Grænsen for, om en Virksomhed skal betragtes som Opdragelseshjem eller lignende Institution, og altsaa undergives Tilsyn efter disse Bestemmelser, drages efter, om Virksomheden er beregnet til at modtage 5 eller flere Børn. Modtages der færre Børn, skal der meddeles Plejetilladelse for de enkelte Børn og Tilsyn med disse føres efter Reglerne i Kap. III.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadsløvens § 70. I Stk. 1 anføres udtrykkeligt, at en meddelt Tilladelse skal fornyes ved Lederskifte eller ved Flytning, jfr. Bemærkningerne til § 2, Stk. 1. Endvidere mener Udvalget, at Ministeriet ikke skal være afskaaret fra at nedlægge et uforsvarlig indrettet eller ledet Opdragelseshjem, fordi det paagældende sociale Udvalg — maaske af personlige eller andre ikke saglige Hensyn — ikke vil fremsætte positiv Indstilling derom, og det foreslaas derfor, at der ikke behøves direkte Indstilling fra, men kun Forhandling med vedkommende sociale Udvalg.

Kapitel VII.

Til § 1.

Efter Værgeraadsløvens § 67 kan en i Henhold til denne Lovs Kap. IV. iværksat forebyggende Foranstaltning ikke oprettholdes udover et Barns 18. Aar. Dette har

i Praksis vist sig utilfredsstillende, idet der ofte har været Trang til at lade et Barn have Tilsynsværgen efter det 18. Aar, og det har navnlig medført det uheldige Forhold, at unge Personer, som ønskes fritaget for Tiltale for begaaede Lovovertrædelser ikke, naar de er nær ved at fylde 18 Aar, fritages mod at undergives Værgeraadsforsorg, fordi dette Tilsyn da kun vil kunne være en ret kort Tid; Anklagemyndigheden maa i saadanne Tilfælde søge paa anden Maade at faa etableret et Tilsyn, f. Eks. gennem Fængselshjælpen; det maa imidlertid principielt anses for ønskeligt, at de af Samfundet instituerede Børneværnsmyndigheder kan overtage disse Funktioner. Udvalget foreslaar derfor i Stk. 2, at der aabnes Adgang for de sociale Udvalg til at bestemme, at en forebyggende Foranstaltning udstrækkes udover det 18. Aar, eventuelt lige til det 21. Aar, ligesom Forlængelse af Forsorg kan ske for Børn, der er fjernede fra Hjemmet.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadsløvens § 63. I Stk. 2 har man dog foreslaaet, at den særlige Bestemmelse om Varigheden af Forsorgen over Elever fra Ungdomshjem omfatter alle Elever, der er eller har været paa Ungdomshjem, medens Værgeraadsløven kun taler om de i Ungdomshjem anbragte eller derfra foreløbig udskrevne Elever. Denne Formulering kan i Praksis volde Vanskeligheder med Hensyn til Elever, som ikke kan siges at være foreløbig udskrevet i Henhold til Værgeraadsløvens § 47, men som af andre Grunde ønskes anbragt andre Steder end i Ungdomshjem, f. Eks. til særlig Uddannelse i et andet Opdragelseshjem, i Fredehjem eller lign.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadsløvens § 64. Dog har man anset det for rigtigst, at Afgørelsen af Uenighed mellem et socialt Udvalg og Forstanderen for et Børnehjem, Skolehjem og Ungdomshjem, et dermed ligestillet Hjem eller Institution, eller en anerkendt Forening, om Hjemgivelse af et Barn, jfr. Stk. 3, der nu er henlagt til Overinspektøren for Opdragelseshjemmene, henlægges til Landsnævnet for Børneforsorg, da det drejer sig om en Beslutning om Forsorgens Ophør, ikke om en Foranstaltning under Forsorgen, jfr. herom Bestemmelsen i Kap. IV., § 13. Hertil kommer, at hvis en Sag af denne Art i Medfør af Stk. 4 i Værgeraadsløvens § 64 forelægges Overværgeraadet, og dette tiltræder Værgeraadets Beslutning, maa Forsorgen dermed være ophørt, selv om Over-